

Muneri ad^m D. D. Antonio de Amellea, et Monranen-
 Bualdunensi Abbati, Baccin. Academię Directori Dig-
 nissimo

Oratio funebris.

Quoniam fato dicam A. A. evenisse, ut cuius virtutis, et sapientię
 exemplar debebatur duravit in marmoreo stabile; erectus supra
 firmam basim auro simulacro inconcussum proleptam tradere mo-
 nimentum: ipsius imaginem me rudi adumbrandam calamo, vel pon-
 us peritodorum inanimam umbra consequendam suscipere decreverim. Cui
 primum enim decreto vestro Pexillustri D. D. Antonii de Amellea, et B.
 in evolvendis cineribus anticipem adhibui curam, ut hujusce Panegy-
 ris facem accendere valerem; comperit habui vivis fulgoribus adhuc
 irradiare lucem, quod in favillam redactum omnium opinione cade-
 rerat. Vereor tamen, ne sicut luxilla perennis antiquius inter fu-
 nerales Sibinę exuvias in Heroum sepulchris traditur fuisse occlusa;
 sic panamini hanc novo quodam sepulchro contegi, novo veluti tumu-
 lo sepeliri.

Sed laudo consilium vestrum A. A. non enim, ut verbis utra
 Noxam, sicut populus stultus, qui Panę sexvit ineptus, et super in ima-
 ginibus clarissimum illius decus statuitis exponi; sed opinionem pre vo-

vis ferentes Taciti sententis Baurum, et Cassium quondam eo ipso,
quod effigies eorum non videbantur, praefulsisse; sic existimatis illum
in sapientia, et prudentia sua fecisse sibi fortitudinem illius gloriæ, quæ
commendatione non indiget, et quæ vel orationis mee umbræ apponere va-
leat emittere. Si Moeris atrox caligo illius præclarissimi Viri, quem me-
minimus eximium, eximie præstantissimum ipsius do-
tum lumina, cum ab hujus Academiæ præmaxima sede, et è vultu susci-
lit: doleam quidem tanta omnium nostrum facula. Nunc vero, cum
moeris ipsius vel atrox nocte neglexerit lucerna ejus exinguit; haud e-
quidem ulla caligo nitorem suum, etiam contendeat, obscuraret. Lux
sane exiit, et prædicant adhuc merito valet. Dignissimus quondam
hujusce Academiæ Director; verum vero lux ita eminentis emittit, ut
ortus sui, et occasus ramina illuminandi ardore conjungens, nitidissi-
mo semper fubae radiavit. Neq; me id vestrum in conspectum eloquen-
tiæ luminibus adducere conor potius, quam cupio ex ipsiusmet præclari-
simis factis luce clarius conspiciatis.

Vix enim in illo etatis inveni-
mane inuit vel primo diluculo rationis usura; ardentissima cito citius,
hæc in recente luce litterarum, et vitarum studia visa sunt accendi. Adeo
non ignavis est ardor lucis, ut nulla illum tarda matrimonia remouentur.
In aggrediendo ignia eorum Artium principis, quibus etas puerilis in-
formari solet; in animandis his aditibus, quibus ad ingenias Disciplinas
accessus patet; in excolendis his artibus, quibus bonarum litterarum exuber-

nam fucus; qua cura, qua solertia, quo ardore animi, tenax tunc in-
grate ingenio sui robur adhibuit indefessum. Et quid aliud, oro, hęc il-
lius sedulitas officiosa mūdavit linearam cultus, aride intensa per li-
nearum sulcos ingenii axano penetranti fugiferum Disciplinaarum
solum veriens. nisi Minerve fugum optimam parare sibi regerem;
eā scilicet mente, ut cuius arboris electio Palladii deputata fuerat ad
prudētiā; eius fucum collectio ipsi deserviret ad illustratiōem,
cum obvarum coarctaret copiam ad sus lucis pabulum nunquā
defuturam.

Nec impari aviditate pagnoro vitæ oleo hęc lux magnā
merce providere alendo splendore suo divinitus antelavit. Quod, ut as-
sequi valeret, quas non tentavit vias, que non meditatus fuit consilia, que
non superavit obstacula. blandiens scilicet seculi illecebras respiciens,
fluentibus Fortunę obsequiis valefaciens, vano honorum ambitu ad-
itum percludens, ingenio Nobilitatis seminata radio illustratus pu-
tore, novā remitā ad arduam, difficilēq; emicandi gloriā con-
tendit, sacra Benedicimā Claustra adiit, ubi amplior vitæ cam-
pus aperiretur, et ubi procul a viciis, dolensq; seculi seculi solo, gra-
tis, celestiumq; donorum oleum lucentes sus ardentis fuge uberrima
compararet. Non itaque compes sacris melioris Benedicimę Congregati-
onē se addidit in antiquissimo nobili Regio Monasterio Prispullensi; re-
ligiosam ibi cum cuculle moderatā induens, vitamq; insinuens ad am-
itū illius Regule, quam sus patri Sacer Sublimis Causi Patriarchę spi-
ritus indicit. In Prispullensi, dixi, Monasterio, Seminario eo nobili,
quo clariora illustrum Sinarum gemina in omnem vitæsem ef-
floxerunt Oribi notissima antiquis sanctionis Disciplinę ins-

trahens excultra.

Visa igitur est in hoc nobili sacro Lodovico hec lux splen-
dere, et subaxe ita conuiscanti decurrere feliciter huiusce sphaerae tractus;
ut desideriam horrens, omnium nullum vel minimum commiserit, quum in
Lenitis sublimiorum Munerum totius Benedictinis Familiae bono, luti-
dissima Trape veluti emmeret. Erant sane iam inde a studiorum cur-
riculo vix confecto, seu potius accuratissime peracto, quorum haud mox
praefectura institutioni; nondum vero Cathedrae tempus appositum im-
pensum texat, iam ad altiora vocatus visitationibus eligitur a secretis,
hinc ad generale Capitulum, subinde totum religioni hoc in munere ad-
dicunt. Exgebat ille annos maturitate morum, sapientiae, consilii; con-
sultissime iudicio officii, oneribus, et honoribus nullo intercessu tempo-
ris prefereretur. Neque in gloriosi luminis radio subsistit hec lux un-
quam, licet sacra Abbatiali Infula, fulgentis instar Diadematis redi-
mura. Cujus Dignitas, nescio, an ipsi praebuerit splendorem, aut potius
ille Dignitatem contulerit dignitatem; quo in Munere per mores suos for-
mae induit athenos, et cum plurimum valeret eloquio, plus sane per-
fecit exemplo. Verum vix haud equidem subsistit hoc in apice glorio-
si culminis. Cum enim Congregationis Illustrissimi Praesules, amplis-
simisq. Praeeres clarissimam in eo, et ingentis motis mentem, magna-
rumq. curarum capacem expectant essent, et in visitationum per una-
quosq. Monasteria obeundo munere, et in totius religioni amplissimi
Conus obtinendo regimine, haud ulla interfecta mora iterum, et sepius pra-
fecere. Quamobrem hinc, ut e sublimi vertice duceres ita sese effudit in ra-
dios, ut totam proorsus Taxaconensem Congregationem, et in metris exactis
moribus, et in splendidus omnino instaurans studiis, et in axenam perlit

horarum certamina descendendi, tum generalibus in Comitibus e sacra
Ephebra concionandi in ordinem redactis consuetudinibus; paritero cla-
rissimoque decore, ac lumine aupeant, instaupeant, nobilitant. Eius
diuino conatu (res sane aggressu ardua, egressu difficillima). Monasteria
a Lusitanensia archissimo rethorae patris, obseruantiae, et amoris vinculo
cum Taxraconensi Congregatione copulata sunt. Quae quidem, plexaque
alia, quae praeterea, nobilissima sunt sapientiae, virtutisque lumina, quibus
nedum hisce nostrarum tractibus, vexum omnis etiam exierit inclauit.

Suspiciens usque adeo, A. A., hanc lucem per vtraque Hispaniarum,
Galliarumque confinia vltro amplexissime diffusam; sed tamen e sublimi
sua, usque Congregationis Sphaera, quoniam gradum faciat, hocce splendore e-
mittentem suspiciens. Nunc vero nostrum circum Horizontem in hu-
jusce Academiae Sphaera erectam, lucidissimis Cynosurae radiis circum-
amictam, reuelatamque luminis gratissima vicissitudine novis fulgori-
bus auctam, equum est, ut ad spectandam deveniamus. Directoris igitur
hujus Claustrisissimi, Nobilissimique Athenaei fungens munere Noster
Mecos, selectiora Argemadaum Artium argumenta callens, altissima
queque Scientiarum arcana penetrans, perfectam humanarum, divina-
rumque rerum cognitionem adeptus, et quicquid denique quod Ennodius
in Boetii laudem protulit, quicquid, inquam, vixit distributum po-
teat satis esse avidus maximarum rerum includens, enituit ab hu-
jus Amplexissimi Concessus editioe verace, facundus eloquio, acumine
clausus, exuditione conspicuus, sententiae pollens, persuasionibus efficax,
omniisque ingenii laude sublimis via, ut omnium ad se conuenteret Men-
tes, devinctoque sibi potius quam Gallicanus Mercurius eloquii sui aurantis
veluti catenulis teneret animos.

Ac ne quis a me hoc non tam sincere,

quam oratorie ad laudes ejus exaggerandas dicere, non ea tantum e-
quidem hec omnia, qui viderint hoc in discretarum apium nobili-
alveatio, Palladis arce munissima, Republice decore, et ornamento,
Hocce in Clarissimo Lyceo; ejus vigiliis, studiis, laboribus, diligentia, cu-
ra excultam exuditionem, Illustratam Historiam, Nobilitatem Sapi-
entiam, pulsum procal omnium, pacemque. Apollinis Lauro ad immor-
tate honoris signis redimitam. Ekana equidem preconi sui raris
cibendeq. diurnitati glorie Monumenta. Quorum, si mihi imagine
quadam exigenda, ad umbrandaque forma foret, non aliam sane, quam
illam a Choro Persarum quondam Rege ex crystallo structam Ma-
chinam vestram in conspectum adducerem, ut quam ille conflatu ad
orientationis, superabundantiaque luxus manem gloriam; Hujus studio
conatu demeraxemini erectam ad nominis sui, famaque gloriolam, immam
promeritam laudem. In ea igitur celestium orbium Mole, Syderum,
Planetarum, ignitorumque Corporum Moxas, Conversionesque. Disting-
uentem mediam circa Regionem erectum Choroem minime conu-
endum obficerem; sed Inclinum Antonium solum stauerem, Solem
veluti, Ducemque ac Principem reliquorum Luminum, magnaque hujus
Machinae mentem sustentem, omnia et dextere jubentis impetio Mo-
dexantem.

Sed o crudeli fatum! O solis acerbissima! Si rarus splendor
depereat inopini occasus tenebris involutus. At non subito timore per-
culsum facere animum panamua, experiemus potius; nunquam enim
Sol totus occidit, imo tot luminum radiantium nitore Superstes visus est
permanere, quot meminimus adhuc immortatium facinororum suorum
splendorebus coluiscare. Sed si mens omnium sane habet exploratum

Davidico illo effato: non videbitur in exitum, cum viderit sapientes mor-
ientes. Vixit namq. duce, comite Sapientia, quaxum unaquaq. ne-
gata tentat iter vita, et speant humum fugete pennia, et consentien-
te Seneca: nunquam ferunt ad umbra; sed cum summas exiget horas
consumata Dies, iter ad superos gloria parat; Tam in quam,
Vixit duce, Sapientia comite Mose Inclutus Abbas Antonius ita se
se exruit, ut non tam Mortis vel primum timen attiguit, quam au-
gustinum immortitatis Templi sibi aditum aperuerit.

Dixi.

Salvator Lug. Rest. Sac. H. D.

Faint, illegible handwriting in a cursive script, possibly a historical document or letter.

[Faint signature or initials]

[Faint signature or text]